

tressanta antydningen, att vi möjligen i seden att två präster tillsammans tjänstgöra vid altaret ha att se en kvarleva av diakonatet. Förf. tillägger: »Detta bestyrkes nu på ett intressant sätt av von Schuberts skildring. Här heter det, att den förste utdelande prästen är klädd i full ämbetsskrud med alba och mässhake, men »den andre Presten bär den vanliga dräkten». I ännu levande personers minne har denna sed fortlevat. — — —. Intressant vore att få fastställt, när denna sista rest av skillnaden mellan prästens och diakonens roll i gudstjänsten utplånats i Sverige.» (s. 457 f.) Detta spörsmål torde kunna besvaras så, att denna sista rest ännu icke är helt och hållet försvunnen. Om jag icke missminner mig, hade jag så sent som sommaren 1922 tillfälle att iakttaga detta i Göteborgs dom-

kyrka. Under »offertoriepsalmen» inträdde den i prästkappa klädd medhjälparen till altaret, biträdde med administrerandet av kalken samt återvände, sedan distributionen avslutats, till sakristian. Sannolikt fortlever denna sed ännu vid denna kyrka.

Till sist må den önskan uttalas, att det betydelsefulla arbetet verkligen måtte få öppna ögonen på många inom vår Kyrka för de obegagnade skatter, som vi i den Hel. Nattvarden äga, och så verka befruktande på svenskt kyrkoliv inom ett område, där situationen för närvarande är särskilt kritisk. Arbetet torde ha stora förutsättningar, både att väcka ett intresse av här avsedd art och, vad som icke är mindre viktigt, leda det i sund riktning.

Knut Peters.

Recensioner.

Hymnserien för kyrkokörer. Diakonistyrelsens Bokförlag. Stockholm.

I den serie av kyrkliga hymner, som f. n. håller på att utgivas av detta förlag, har nyligen utkommit ytterligare 9 nummer, så att serien f. n. omfattar inalles 68 körsaker.

Av de senast utkomna numren äro ungefär hälften pingsthymner, och flertalet av de nya sångerna äro redan kända och välkända från Hymnarium eller Musica sacra eller båda, och säkerligen är det för många körledare ett glädjeämne, att de utgivits i denna typografiskt utmärkta och synnerligen prisbilliga serie. I fråga om de från Hymnariet hämtade sångerna måste livligt beklagas, att till O. Bloms komposition till den sköna completoriehymnen för pingst »Beata nobis gaudia» fått passera den i Hymnariet upptagna översättningen av Evers. Den andra versen är ett rent monstrum av fulhet:

Guds ande uppå var och en
I flammande eldstungor sken.
Och deras hjärtan fylldes opp
Av helig tro och saligt hopp.

Det synes mig icke heller alldeles juste emot den framlidne translatorn att ånyo utge en diktversion, som han själv övergivit. I sin år 1917 utgivna diktsamling »I helgedom och hem» har han verkställt en synnerligen betydlig omarbetning av denna dikt, och i synnerhet den andra, men ock sista versen har vunnit genom denna omarbetning. Den andra versen lyder där:

Ett mäktigt dån från himlen ljöd,
Där syntes tungor utav glöd,
I heliga apostlars barm
En låga tändes, djup och varm.

En av annan hand verkställd, fullgod översättning finnes för övrigt att tillgå i 1911 års psalmboksförslag.

De veterligen hos oss ej tidigare publicerade hymnerna utgöras av Attwood: Kom helge Ande samt ett arrangemang av den gregorianska melodien till pingsthymnen »Veni creator spiritus», sv. ps. 133. Anmälaren måste bekänna, att han knappast kunde förmå sig att tro sina ögons och örons vittnesbörd beträffande den sistnämnda. Att i nådens år 1927

snöra in en gregoriansk sång på detta sätt i en modern tung, fyrstämig körsättning och i rätlinjig $\frac{3}{4}$ takt, är ett utomordentligt bevis på okunnighet om eller nonchalans gent emot den musikhistoriska forskningen i fråga om den gregorianska sången under de sista trettio åren. Kommer så därtill, att bearbetaren har vanställt melodien genom barbariska och godtyckliga uteslutningar av melismerna, vilka tydligen motstått hans

försök att klämma in dem under fyrtakten. Bearbetaren, som försiktigt nog valt att icke utsätta sitt namn, har av den underbart gripande, av mystik och innerlig fromhet doftande hymnen gjort en sannskyldig beväringmarsch.

Till slut må den önskan framställas, att de närmast följande numren i serien måtte komma att upptaga mera av klassiska körer. Dessa äro tyvärr hittills skäpligen sparsamt representerade. A. A.

Meddelanden.

På förslag till kantorsbefattningen i Gustav Vasa, Stockholm, har kyrkorådet uppfört t. f. kantorn i församlingen, musikdirektören H. Lundvik, amanuensen i generallullstyrelsen, musikdirektören G. A. Ericson och musikdirektör E. Algård. Valet förrättas den 6 mars.

Organistval. Till organister vid efterföljande förenade tjänster ha valts: i Bonderup-Gödelöv *Herta Johansson*, Håstad; i Gnosjö *F. Blom*, Vaggeryd; i Helga Trefaldighet, Upsala: *A. G. G. Joëlsson*, Hjo; i Rogberga *K. A. Pettersson*, Liatorp; i Hyltinge *A. Gillén*, Edsberg; i Rönnäng *I. Tysk*, Svartnäs; i Ramsjö *H. Öhman*, Luleå.

Till lärare i musik har skolöverstyrelsen utnämnt: vid högre latinläroverket å Norrmalm i Stockholm musikdirektör *E. O. B. Algård*; vid samskolan i Filipstad musiklärarinnan *Karin Nilsson*; vid samskolan i Ängelholm musiklärarinnan *Ester Svensson*, f. Brunson.

Fjortonde Allmänna Kyrkliga mötet planeras till Malmö instundande 8—11 maj. Bland ämnena på det nu publicerade programmet upptages även samtal om församlingssång, kyrkokörer och stiftskörer, vilka inledas av respektive kyrkoherden *F. M. Allard*, Örtomta, musikdirektören *Sv. Sjöberg*, Karlskrona, och docenten *G. Lindberg*, Upsala.

Prästmötet i Göteborg. Biskop Rodhe sen. har uppmanat prästerskapet i Göteborgs stift att i de uppgifter, som skola insändas från de särskilda pastoraten till det stundande prästmötet, även lämna uppgifter rörande radioutsändningen av predikningar.

Från Finland. Under sistlidna december månad utfärdades inbjudan till en kyrklig sångfest i Kristinestad, avsedd att hållas den 25—26 juni 1927. Ur denna inbjudan, som kommit red. tillhanda, anföra vi följande:

Under senaste tid har kyrkosången i våra församlingar tilldragit sig stor uppmärksamhet, och åtgärder hava vidtagits för dess förbättrande. Sålunda blev frågan om församlingssången och den kyrkliga körsången utförligt behandlad vid kyrkodagar i Jakobstad, och ett flertal sångfester med religiöst program hava hållits under de sistförflutna åren i skilda delar av svenska Finland. En frukt av denna för församlinglivet så betydelsefulla företeelse utgör beslutet att nästa sommar på ovannämnda dagar anordna en religiös och kyrklig sångfest i Kristinestad.

Denna sångfest, som arrangeras av Närpes prosteris prästerskap och den nybildade föreningen av klockare och organister i svenska Österbotten, vill omfatta samtliga svenska församlingar i nämnda landsdel.

Vid sidan av sången upptager programmet den religiösa förkunnelsen, och har styrelsens vidtalat personer, som stå i förgrunden av vårt församlingliv, att med tal, predikningar eller föredrag medverka vid festen. På samma gång hava vi sökt så begå, att skilda riktningar i vår kyrka bliva representerade genom sina talare, antingen lekmän eller präster. Festen vill sålunda verka enande och sammanhållande.

Programmet upptager vespergudstjänst, högmässogudstjänster, fest- och kyrkokonserter, aftonsamkväm m. m.

Anmälan om deltagande bör göras hos styrelsens ordförande före den 1 april.

I den religiösa sångens och förkunnelsens tecken samlas till fest nästa sommar i högsommartid i det lilla men sommarfagra Kristinestad från norra, mellersta och södra Österbotten en talrik skara av slättens folk, för vilket kyrkan och de andliga livsvärdena äro dyrbara skatter.

Inbjudan är undertecknad av prosten *Carl Lundberg*, Kristinestad, ordf., pros-